

Sygn. akt XI Ka 196/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SO Elżbieta Daniluk

Sędziowie: SO Katarzyna Żmigrodzka

SR (del do SO) Bartłomiej Kołtun –spr.

Protokolant: st. prot. Małgorzata Polaczek

przy udziale Prokuratora Beaty Syk - Jankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015r.

sprawy B. N.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 29 grudnia 2014r. sygn. akt II K 714/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wysokość opłaty ustala na 340 (trzysta czterdzieści) złotych;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 340 (trzysta czterdzieści) złotych opłaty oraz 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

Sygn. akt XI Ka 196/15

UZASADNIENIE

B. N. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 12 maja 2014 roku w B. nabył od ustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży rower górski marki L. wartości(...)stanowiący własność B. C. wiedząc, iż pochodzi on z kradzieży tj. o czyn z art.291 § 1 kk;

II. w dniu 13 maja 2014 roku w B. nabył od ustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży rower marki L. wartości(...) stanowiący własność M. C. wiedząc, iż pochodzi on z kradzieży tj. o czyn z art.291 § 1 kk;

III. w okresie od 11 do 13 maja 2014 roku - dokładnej daty nie ustalono - w B. nabył od ustalonej osoby w celu dalszej sprzedaży rower marki M. wartości (...) stanowiący własność A. M. wiedząc, iż pochodzi on z kradzieży tj. o czyn z art. 291 § 1 kk;

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej wyrokiem z dnia 29 grudnia 2014r. w sprawie II K 714/14 uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 291 § 1 k.k. przy czym ustalił, że tworzą one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto na mocy art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył grzywnę 80 stawek dziennych ustalając w oparciu o treść art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej. Na zasadzie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia warunkowo zawieszono na okres 3 lat oraz na mocy art. 73 § 2 k.k. Sąd oddał oskarżonego pod dozór kuratora na czas trwania okresu próby. Ponadto zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków.

Apelację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego. Na podstawie art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości i na zasadzie art 427 par.2 k.p.k. i art.438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

-obrazę prawa materialnego a mianowicie art. 291 par.2 k.k. poprzez jego niezastosowanie w stosunku do oskarżonego B. N. w sytuacji, gdy oskarżony wyraził skruchę, przyznał się do zarzucanego mu czynu, jest osobą młodą -18 letnią, nie karaną, uczy się w klasie trzeciej Technikum nr.1 w B., ponadto udziela się od 03.09.2012r. do chwili obecnej w Caritasie pomagając osobom niepełnosprawnym.

Podnosząc powyższe zarzuty na podstawie art.427 par.1 i 2 k.p.k., art 437 par. 1 k.p.k. obrońca oskarżonego wniósł o :

- zmianę wyroku Sądu Rejonowego, przez przyjęcie w stosunku do oskarżonego przypadku mniejszej wagi i warunkowe umorzenie postępowania na okres 1 roku oraz zasądzenie od oskarżonego świadczenia na cele społeczne w kwocie 450 zł.,

ewentualnie

-wymierzenie mu samoistnej kary grzywny.

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego, jako oczywiście bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wobec nie złożenia przez strony wniosku o uzasadnienie wyroku Sąd Okręgowy odstąpił od sporządzenia uzasadnienia orzeczenia wyjaśniającego przyczyny, z powodu których apelacja została uznana za oczywiście bezzasadną (art. 457 § 2 k.p.k.).

Uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego zostanie sporządzone jedynie w zakresie korekty orzeczenia sądu I instancji dokonanej przez Sąd Okręgowy z urzędu. Wyrok Sądu Rejonowego dotknięty jest bowiem uchybieniem w zakresie wysokości opłaty zasądzonej od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa.

Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k., obok kary pozbawienia wolności, karę grzywny 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Zgodnie z treścią art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) skazany w pierwszej instancji obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 180 złotych w razie skazania na karę pozbawienia wolności do roku. Z kolei, stosownie do unormowania art. 3 ust. 1 w/w ustawy, w razie orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności, skazany jest obowiązany uiścić opłatę w wysokości 20 % od kwoty wymierzonej grzywny.

Mając zatem na uwadze powyższe wysokość opłaty należnej od oskarżonego należało ustalić w łącznej wysokości 340 złotych, a nie zaś w wysokości 360 złotych jak błędnie w tym zakresie orzekł Sąd Rejonowy w treści zaskarżonego wyroku.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w sposób wskazany w części dyspozytywnej swego orzeczenia.

Nie stwierdzając zaś innych uchybień w postępowaniu przed Sądem I instancji, które uzasadniałyby potrzebę dalszej zmiany wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w tym z przyczyn wskazanych w treści art. 439 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k., Sąd Okręgowy w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Rozstrzygnięcie o opłacie za II instancję oraz o wydatkach postępowania odwoławczego znajduje uzasadnienie w treści art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 636 § 1 k.p.k.

Katarzyna Żmigrodzka Elżbieta Daniluk Bartłomiej Kołtun